

Gunvor Sandvads prædiken påskedag

Taler

Gunvor Sandvad
Sognepræst

Dato

4. april 2021

Sted

Særslev Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Markusevangeliet kapitel 16, vers 1-8

- 1 Så blev det påske igen. Påske nr. 2 med corona-epidemien som bagtæppe. Men i år må kirkerne da være åbne til korte gudstjenester. Det er et godt fremskridt i forhold til sidste år.
- 5 Noget, som jeg bærer med mig fra sidste forår og tydeligt husker, er de mange tegninger af regnbuer. Over hele landet tegnede børn regnbuer og satte tegningerne op på vinduerne, så de kunne ses udefra. (*vise tegning*)
- 10 På regnbuetegningerne stod der: ”Det bliver godt igen”. Regnbue-tegningerne sad på vinduerne som en dejlig opmuntring til alle, som gik forbi udenfor: ”Det bliver godt igen.”

- Regnbuen som symbol på håb, har vi fra Bibelen – fra fortællingen om Noas Ark. Den her kæmpestore redningsbåd, som Gud satte Noa til at bygge og fylde med et par af alle verdens dyr. Og så sejlede Noa afsted, mens vandmasserne oversvømmede hele jorden og udslettede alt liv. Efter meget lang tid begyndte vandet at synke og jorden blev til sidst så tør, at Noa kunne åbne arken og slippe alle dyrene ud. Gud velsignede Noa og alle de andre og lovede, at vandet aldrig mere skulle få lov til at oversvømme jorden og udslette alt levende. Som tegn på sit løfte, satte Gud regnbuen på himlen. Og siger med den til os mennesker: Vær ikke bange. Hold ud. Det bliver godt igen.
- 20

- Det bliver godt igen – det er en påskeprædiken på én sætning. Det var ellers så skidt, som det kunne være, da kvinderne kom ud til Jesu grav tidligt søndag morgen – den første påskedag.
- 25

Jesus var blevet revet fra dem på den mest brutale måde. Se bare på albertavlen.
30 Korsfæstet. Nu meget tidligt søndag morgen, kom kvinderne så til det
gravkammer i klippen, hvor de havde lagt ham. De ville ind i gravkammeret og
salve den døde Jesus – vise ham en sidste ære og kærlighed på den måde.

Det nåede de ikke. Jesus var der ikke mere. Graven var tom. Dvs. ikke helt tom,
35 for der sad en ung mand i hvide klæder. En engel velsagtens.

Han sagde til dem: *"Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazareth, den
korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet, hvor de lagde ham!
Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til
40 Galilæa. Dér skal I se ham, som han har sagt jer det."*

"Det bliver godt igen – ja, det er allerede blevet godt. Jesus er ikke død mere.
Han lever og er på vej for møde jer i Galilæa," var engels budskab til kvinderne.
45

Men de skyndte sig væk, rystede og bange. Vidste ikke, hvad de skulle sige.
Sådan kan vi reagere, når der sker noget, som kommer fuldstændig bag på os –
også selvom det er glædeligt.
50

Og sådan en begivenhed er Jesu opstandelse. Ingen havde ventet det. Ingen
havde set det komme. Og ingen så det ske. Hvordan Jesus kom fra død til liv var
der ingen øjenvidner til.

55 Men senere så kvinderne og de andre disciple Jesus. De så, at han var i live igen.
De kunne tro det utænkelige, at Jesus havde overvundet døden. At han var stået
op fra de døde.

Hvad betyder det så for os - her 2000 år efter? For mig at se, betyder Jesu
60 opstandelse det altgørende, at døden så alligevel ikke er det sidste. Gud har et
nyt liv – en ny og anderledes virkelighed i vente til os omme på den anden side
af døden. Vi skal stå op fra de døde, ligesom Jesus gjorde det:

65 *Krist stod op af døde – i Himlen vi har møde.* Hvordan og hvorledes og hvornår
– det ved kun Gud. Men det bliver godt igen.

70 Det er det håb, som kan trøste os, når vi genkender os selv i de sørgende kvinder, der havde mistet en de holdt af. Også til ham og hende, vi mistede – og til os selv, når det bliver vores tur – har Gud en opstandelse og en ny virkelighed i vente på den anden side af døden. Vi skal se hinanden igen – det bliver godt igen. Døden får ikke det sidste ord. Det sidste ord får Gud, der vil gøre alting nyt – og skabe opstandelse og liv ud af død.

75

I påsken pynter vi med æg og spiser æg. Chokoladeæg – og sådanne nogle her: Et ganske almindeligt hønseæg. (*vise*)

80 Prøv at leg med på en fantasi: Prøv at forestille dig, at du aldrig nogensinde har set et æg. At du ikke ved, hvad det er.

85 En dag går du en tur – og pludselig får du øje på det her på jorden. Du samler det op. Kigger på det. Mærker på det. Sikke en flot hvid rund sten. Kalksten må det være. Hvordan kan stenen være blevet så rund og glat, tænker du? Og mens du funderer over det, slår den hvide sten i dine hænder en revne – og en revne mere. En lille våd, gul kylling arbejder sig ud af skallen. En hvid overflade, var det eneste, som dine øjne kunne se. Men bagved havde Gud en glædelig overraskelse: Et nyt liv. Målløs står du nu med en lille gul kylling i dine hænder.

90

Ægget med et nyt liv bag skallen – er et symbol på opstandelse – på håb – på liv efter døden. For Gud er døden ikke en grænse. Påskemorgen tog Gud sin søn ved hånden og rejste ham levende op. Engang bliver det vores tur. Til at gå med Gud fra død til liv. Det bliver godt igen.

95

Det tredje og sidste påskesymbol jeg har taget med, er denne her: *Påskeliljen*. (*vise*)

100 Nogle år er påskeliljerne for længst afblomstrede til påske. Men i år passer det. Alle påskeliljerne springer ud lige nu, hvor det er påske. Det er lige til at blive glad over, hvordan den ene gule trompet efter den anden folder sig ud og vender sig mod forårssolen.

105 Grundtvig – salmedigteren – fik øje på påskeliljerne. De er seje og ukuelige. De

bøjer nakken og trodser haglbyger og iskolde vinde – for sådan er foråret jo også. Og vender sig mod solen og folder deres gule trompet ud, når solen skinner på dem.

110

Grundtvig baksede med tvivlen. Kan det mon passe? Det med opstandelse fra de døde? Godt at han gav tvivlen en stemme – så kan vi alle være med. Han faldt til ro ved at tænke på, at håb og tro er ikke noget, vi kan tage os sammen til eller selv stable på benene. Vi må gøre ligesom påskeliljerne – vende os mod solen –
115 vende os mod Gud – og vente. Vente på den Guds gave det er, når man alligevel kan håbe og tro, glæde sig og finde en mening. Det er som at få nye vinger. Det er opstandelse – håbets, troens og glædens opstandelse.

Det bliver godt igen – Glædelig påske! Amen.

120

*Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden,
som det var i begyndelsen, således også nu og altid
og i al evighed. Amen.*

125

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

130

Tags

Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Påskedag

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/gunvor-sandvads-praediken-paskedag>

135

140